

314. PRAB. 117, 6. Buḥ. P. 4, 17, 16. 6, 8, 32. Mārk. P. 30, 46.

विदिशा f. 1) = विदिम् 2) MBu. 12, 10454. HARIV. 2243. — 2) N. pr. eines Flusses und der daran gelegenen Stadt (Bilsa heut zu Tage) LIA. II, 945. VARĀH. BRH. S. 16, 32. Fluss MBu. 2, 371. 6, 335 (VP. 183). MĀLAV. 76. MĀRK. P. 57, 20. P. 4, 2, 70. Schol. Stadt MEGH. 23. RAGH. 13, 36. MĀLAV. 46, 1. 67, 19. KATHĀS. 33, 106. 71, 72. an der Vetravati Kid. in Z. d. d. m. G. 7, 583. — 3) = विदेश (?) Fremde Spr. 2639 (die ed. Bomb. des PAKĪAT. hat hier ganz andere Lesarten). — Vgl. वैदिश.

विदीर्गय m. einbest. Vogel (= स्तवक Comm.) TS. 5, 6, 32, 1. TBa. 3, 9, 3, 3.

विदीधयु (von 1. धी mit वि) adj. s. घ्र°.

विदीधिति (2. वि + 2. दी°) adj. strahlenlos VARĀH. BRH. S. 3, 31.

विदीपक (von दीप् mit वि) m. Laterne: रघे रघे पञ्च विदीपकाः (विदीपिका: ed. Calc.) MBu. 7, 7295.

विडु 1) m. die zwischen den beiden Erhöhungen auf der Stirn des Elefanten befindliche Gegend AK. 2, 8, 2, 5 (विडु fälschlich Lois.). H. 1226. Auch विह्र Comm. zu AK. nach ÇKDā. — 2) m. oder f. N. pr. einer Gottheit des Bodhi-Baumes LALIT. ed. Calc. 421, 16. — 3) m. N. pr. eines Brahmanen TĪRAN. 62.

विडु vielleicht = Vendidad BHAVISHJA-P. in Verz. d. Oxf. H. 33, 6, 3.

विडुरै (von 1. विद्) 1) adj. klug, verständig, weise P. 3, 2, 162. VOP. 26, 152. AK. 3, 1, 30. H. 349. an. 3, 602. MED. r. 217. = नागर H. an. MED. — 2) m. N. pr. eines Sohnes des Vjāsa von einer Çūdra-Frau, jüngeren Bruders des Dhṛtarāṣṭra und Pāṇḍu, H. an. MED. MBu. 1, 95. 2213. 2245. 2426. 2442. 2721. 3808. 4301. 4335. 5313. 12, 1476. 13, 751. HARIV. 1826. Spr. (II) 721. VP. 439. Buḥ. P. 4, 13, 1. 9, 22, 24. °वाक्यानि Verz. d. Oxf. H. 266, 6, 26. विडुराकूरवर्द Beiw. Kṛṣṇa's PAKĪAR. 4, 1, 30. विडुरागमनपर्वन् heißen die Adhājā 200 — 206 im 1ten Buche des MBu.

विडुरता f. nom. abstr. von विडुर 2) MBu. 13, 752.

विडुल 1) m. Bez. zweier Calamus-Arten AK. 2, 4, 2, 10. fg. H. 1137. MED. I. 132. HALĀJ. 2, 46. SUÇA. 1, 144, 13. 2, 480, 11. विडुलस्येव तत्पुष्पं मोघं जनयितुः स्मृतम् MBu. 13, 5120. — 2) f. N. pr. eines Frauenzimmers MBu. 1, 333. 509. 5, 4494. fgg. 13, 461.

विडुषितर und विडुषीतर s. u. विदंस्.

विडुष्कृत (2. वि + डु°) adj. frei von Uebelthaten, — Sünden KAUSH. UP. 1, 4.

विडुष्टर s. u. विदंस्.

विडुष्मत् (von विदंस्) adj. reich an Kennern, — Gelehrten VOP. 7, 27. S. 176.

विडुस् (von 1. विद्) adj. aufmerksam, sich merkend RV. 1, 71, 10. 7, 18, 2.

विह्र (2. वि + ह्र) 1) adj. (f. घ्रा) weit entfernt ÇĀṆKH. ÇR. 1, 1, 25. विह्रान्तरभाव RAGH. 13, 48. देश KATHĀS. 21, 115. RĪGĀ-TAR. 1, 125. Buḥ. P. 2, 4, 14. आसन्नो ऽपि विह्रवत् 4, 16, 11. Verz. d. Oxf. H. 132, 6, No. 243. नमो गिरा विह्राय मनस्येतसामपि weit entfernt von so v. a. nicht zu erreichen für Buḥ. P. 8, 3, 10. भर्त्स्निक्° so v. a. Nichts wissend von 4, 14, 25. Gewöhnlich ohne subst. im acc. abl. oder loc.: विह्रम् in weiter Ferne (Gogens. समत्तिकम्) TBa. 3, 9, 4, 2. ÇAT. Br. 1, 4, 4, 23. 6, 4, 18. 3, 9, 4, 21. ÇĀṆKH. Ba. 26, 1. Gīt. 11, 25. Buḥ. P. 8, 12, 23.

VI. Theil.

विह्रान् aus —, in weiter Ferne HARIV. 6644. RAGH. 13, 38. Buḥ. P. 7, 6, 18. 8, 2, 23. विह्रतम् dass. R. 4, 38, 35. MĀLATIM. 61, 12. KATHĀS. 12, 6, 34, 34. 69, 58. 121, 160. विह्रे in weiter Ferne, weit weg R. 4, 38, 14. इतः KATHĀS. 61, 78. 85, 23. कर्न् entfernen Spr. 2792. Am Anfange eines comp.: °नाताय लताः fern wachsend MBu. 3, 396. स्वरे विह्रसंश्रवम् aus weiter Ferne hörbar R. 3, 66, 26. °क्रमण Spr. 2998. °गमन KATHĀS. 26, 31. °ग sich weit verbreitend: गन्ध H. 1390. weit entfernt Verz. d. Oxf. H. 236, 6, 42. Vgl. घ्र° (adj. auch KUMĀRAS. 7, 41. श्रविह्रे auch R. GORR. 2, 47, 5. 53, 5. Buḥ. P. 5, 2, 6. 7, 3, 46). — 2) m. N. pr. a) eines Sohnes des Kuru MBu. 1, 3792. fg. nach der Lesart der ed. Bomb. विह्रय ed. Calc. — b) eines Berges oder einer Gegend, von wo der Lasurstein herkommen soll, P. 4, 3, 84. MALLIN. zu Çiç. 3, 45. °भूमि KUMĀRAS. 1, 24. विह्रान्नि ÇATĀDH. im ÇKDā. विह्रशब्दे नगरविशेषस्य पर्वतविशेषस्य वालवायस्य वाचकः UśāVAL. zu UNĀDIS. 2, 60; vgl. वैह्र्य und वैडूर्य.

विह्रन्न n. Lasurstein ÇABDĀRTHAK. bei WILSON. — Vgl. वैह्र्य und वैडूर्य. विह्रत् (von विह्र) n. weite Entfernung: विह्रत्वात् = विह्रान् HARIV. 6828.

विह्रय m. N. pr. eines Muni VARĀH. BRH. S. 48, 64. eines Sohnes des 12ten Manu HARIV. 484. MĀRK. P. 94, 26. eines Fürsten HARIV. 5017. 5081. 5498. 6643. Verz. d. B. H. 189 (46. fg.). Buḥ. P. 2, 7, 34. aus Vṛṣṇi's Geschlecht MBu. 1, 6999. 7915. 7, 408. पौरवदायोदे विह्रयसुतः 12, 1791. ein Sohn Kuru's MBu. 1, 3792. fg. (विह्र ed. Bomb.). दातिणात्यो भूम् MĀRK. P. 109, 10. ein Sohn Bhāgāmāna's und Vater Çūra's HARIV. 2032. VP. 436. Buḥ. P. 9, 24, 25. ein Sohn Suratha's und Vater Ṛksha's (Sārvabhauma's) HARIV. 1816. VP. 437. Buḥ. P. 9, 22, 10. ein Sohn Kītrāratha's 24, 17. Vater Suniti's und Sumati's MĀRK. P. 116, 8. 10. fgg. wird von seiner Gattin getödtet KĀM. NITIS. 7, 54. VARĀH. BRH. S. 78, 1 (KULL. zu M. 7, 153). Spr. 1333. HALL in der Einl. zu VĪSAVAD. 33.

विह्रय् (von विह्र), °यति weit forttreiben Spr. 2776, v. 1.

विह्रविगत adj. Buḥ. P. 5, 1, 36 nach dem Comm. = घ्रत्यज von niedrigster Herkunft.

विह्रोभू (विह्र + 1. भू) sich entfernen: °भवतः समुद्रात् RAGH. 13, 18.

विह्रषक (vom caus. von 1. डुष् mit वि) 1) nom. ag. Verunglimpf H. an. 4, 33. MED. k. 214. ब्रह्मब्राह्मणायज्ञपुरुषलोको° Buḥ. P. 5, 6, 11. — 2) m. Spassmacher, lustiger Geselle; = पिङ्ग u. s. w. TRIK. 3, 1, 6. = चाटुबट MED. — Spr. (II) 736. DAÇAK. 61, 6. insbes. die lustige Person im Schauspiel, der nur an Essen, Trinken und Spässe denkende Gefährte des Helden H. 331. H. an. SĀH. D. 77. 79. 83. HARIV. 8693. ÇĀK. 20, 1. u. s. w. VIKR. 13, 1 u. s. w. MĀLAV. 27, 12 u. s. w. DĪRṬAS. 87, 6 u. s. w. Verz. d. Oxf. H. 139, a, No. 274. — 3) m. N. pr. eines Brahmanen KATHĀS. 18, 109. fgg.

विह्रषण (wie oben) adj. beschimpfend, verunglimpfend: मतिं धर्मविह्रषणाम् (!) R. 5, 87, 25.

विदति (von 1. द्र् mit वि) f. die Naht auf dem Kopfe AIR. UP. 3, 12.

विदम् (2. वि + दम्) adj. blind VARĀH. BRH. 4, 3.

विदेर् m. N. pr. eines Mannes ÇAT. Br. 1, 4, 4, 10. fgg. — Vgl. विदेक्.